

DIVADLOUNGELT

KAMENNÁ SCÉNA | LETNÍ SCÉNA

František
Němec

Petr
Kostka

Pan Halpern a pan Johnson

Lionel Goldstein

režie
Ladislav Smoček

překlad
Pavel Dominik

Pan Halpern a pan Johnson

Lionel Goldstein

Překlad

Pavel Dominik

Režie

Ladislav Smoček

Scéna a kostýmy

Alena Schäferová

Pan Halpern

Petr Kostka

Pan Johnson

František Němec

Asistentka režie

Marie Krbová

Zvuk a světla **Radek Svoboda, Tomáš Dvořan, David Zelinka**

Garderoba a rekvizity **Silvie Janáková, Martina Kšírová,
Radka Šedová**

Česká premiéra 28. února 2014
v Divadle Ungelt.

Autorská práva k dramatickému textu a překladu zastupuje:
Aura-Pont s.r.o., Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4

Květiny dodává firma Metamorphosis

Metamorphosis

Inscenace vznikla také zásluhou grantu,
který Divadlu Ungelt udělilo hlavní město Praha

Hlavní partneři Divadla Ungelt

manželé

Prof. Dr. Dadja Altenburg-Kohl
a Daniel Pešta

Klub přátel

Divadla Ungelt, z. s.
za laskavé podpory
Nadace ČEZ

NADACE ČEZ

Mediální partneři Divadla Ungelt

PRÁVO

Skvělá hra,
skvělí herci,
skvělý režisér!

Vítejte v hledišti,
dámy a pánové!

A stylized, handwritten signature in white ink, appearing to read 'Milan Hein', set against a dark teal background.

Váš Milan Hein

.....

LIONEL GOLDSTEIN

.....

Někdy pro vznik proslulého dramatu stačí málo – nemusíte být ani zavedeným autorem, nemusíte mít vzdělání, ba ani jakékoli větší zkušenosti s divadlem. Prostě jen intuitivně ucítíte téma, které vás hlodá tak dlouho, dokud si samo nenalezne cestu na papír. Pokud mluvíme o technice psaní britského všeuměla či, jak sám o sobě někdy říká, renesančního dělníka, Lionela Goldsteina (1935), intuitivnost bude nejpoužívanějším a nejvýstižnějším adjektivem. Když mu totiž bylo dvacet pět let, pronesl jeho účetní, jen tak mezi řečí, větu, která se mladíkovi zaryla hluboko pod kůži: „Byl jsem s jednou židovskou dámou. Občas za mnou přijede do města a zajdeme si společně na oběd.“ Zvláštní na tom není ani tak to, že se židovská dívka občas tajně stýkala s nežidovským účetním, ale to, že tento účetní byl ženatý, a podle všeho šťastně.

Z tohoto tajemství se stalo tak obsesivní téma, že si nešťastný Goldstein ještě dvacet let poté stále pamatoval přesné pokývnutí hlavy účetního v okamžiku pronášení těchto důvěrných vět. „Slova, která ke mně pronesl byla plná přátelství a intimi-

ty," vzpomíná. „A já si dodnes pamatuji tu bolest v jeho tváři.“ Zdá se, že právě tyto osudné a přitom nenápadně působící dvě věty udělaly z Goldsteina dramatika – donutily ho totiž napsat svou nejlepší a nejúspěšnější hru. Než ale hra *Pan Halpern a pan Johnson* dostala konkrétní kontury, uběhlo přes dvacet let. A není se čemu divit – napsat scénář či drama bylo to poslední, co by „dělníka“ Goldsteina napadlo. Pracoval jako starožitník, taxikář, opravář hracích automatů, elektrikář či také realitní agent. Ve svém životě vystřídal tolik profesí, kolik jen mohl a jistá neukotvenost a věčná přelétavost je pro něj charakteristická, ačkoli to v jeho tvorbě cítíme jen jemně – například důsledně rozvíjeným tématem osobní svobody. Často s lehkým pousmáním prohlašuje, že byl v mládí naprosto bez cílů. „Neměl jsem ponětí, kdo jsem, a co chci být a nechal jsem se proto tak nějak unášet...“ A osud ho nečekaně unesl tak daleko, že do své sbírky profesí zařadil i scénáristu, dramatika, romanopisce a autora televizních cyklů jako například *Crown Court* (1972) nebo *Howard's Way* (1985). Kde pramení tato nespoutaná povaha?

Lionel Goldstein se narodil v Londýně 22. srpna 1935. Prvních šest let školní výuky kvůli druhé světové válce zmeškal, neboť byl evakuován. Na své přerušené vzdělání už posléze těžko navazoval. V patnácti letech odešel ze školy úplně a začal pracovat v otcově kožešnictví. Vyrůstal ve Stamford Hill, což je čtvrť proslulá největší koncentrací židů zvaných Charedim v Evropě. Žije jich tam přes 30000.

Charedim označuje příslušníky nejkonzervativnějšího směru ortodoxního judaismu. Když vezmeme v potaz, že slovo „charedim“ je odvozeno od slova „charadā“ (strach, třes, bázeň), nemůžeme se moc divit, že Goldstein velice brzy utekl z domova k obchodnímu námořnictvu. Coby vrchní kadeřník a holič britských námořníků se dostal do Toronta, kde na nějakou dobu zakotvil. Tam střídavě pracoval jako dámský kadeřník, provozatel hracích automatů, prodavač antikvárního zboží, stavař nebo skladník. Ultraortodoxní židovská výchova ho ale ovlivnila

na celý život. V kontextu této zkušenosti je najednou i Halpernova a potažmo Johnsonova víra velmi zásadní motiv. Do tematického popředí hry tak ostře vystupuje odvěký dialog judaismu a křesťanství plný sporů a zároveň plný pochopení. Protiklady to jsou zdánlivě neslučitelné (stejně jako charaktery titulních postav), ale právě v jejich sloučení a vzájemné komunikaci nalézáme cestu k porozumění. A stejně jako židovsko-křesťanská tradice položila spolu s antickou kulturou základy naší současné civilizaci, tak vztah Halperna a Johnsona dal základ plnohodnotně prožívanému a harmonickému životu obou dvou. Právě v tvořivém sporu je budoucnost, v hádce pramení láska.

Goldstein říká, že s psaním začal velmi pozdě. Není to tak úplně pravda. Nikdy sice neabsolvoval žádné školení ani vysokou školu, ale už v devatenácti letech skrýval v šuplíku několik povídek. Zanedlouho dokonce napsal čtyři romány. Jeden z nich (*The Man Before Yesterday*) vyšel v roce 1991. Psal ale pouze pro potěšení, a i když mu psaní v pozdějším věku začalo vydělávat, nikdy ho nebral jako zaměstnání, nýbrž jako poslání. Považoval se za médium. Nevymýšlel, nekonstruoval, psal, co mu srdce či chcete-li Bůh, řekl. V rovině zábavy a občasného odreagování by jeho tvorba zůstala, nebýt souseda a kamaráda Roberta Kittse. Bývalý producent a režisér televizní stanice BBC přinutil Goldsteina, aby skici svých románů prezentoval kolegům z BBC. Goldstein proto napsal zhruba deset stran ukázkového scénáře a předal jej televizním pracovníkům. Posléze ho Kitts navštívil u něj doma a vyslovil tam další nezapomenutelnou větu Goldsteinova života: „Je mi jasné, že jsi amatér, ale najímám tě!“ Výsledkem byla jeho první televizní hra na motivy vlastního románu *The Executioner (Kat)* uvedená v rámci slavné dramatické televizní série vysílané mezi lety 1970-1984 *Play for Today*. V jednom mžiku se tak ocitl v prominentní společnosti Johna Osborna, Davida Harea či Davida Storeya. Psal se rok 1980 a Goldsteinova kariéra profesionálního spisovatele započala. O dva roky později napsal pro televizi své opus magnum: *Pana Halperna a pana Johnsona*.

S úspěchem však také přišlo první velké zklamání. S produkcí HBO se neshodl na obsazení. To bylo samo o sobě překvapivé, neboť lečjaký tehdejší scénárista by považoval za čest, kdyby mu v jeho filmu hrál Laurence Olivier. Ne však Goldstein. Pro-

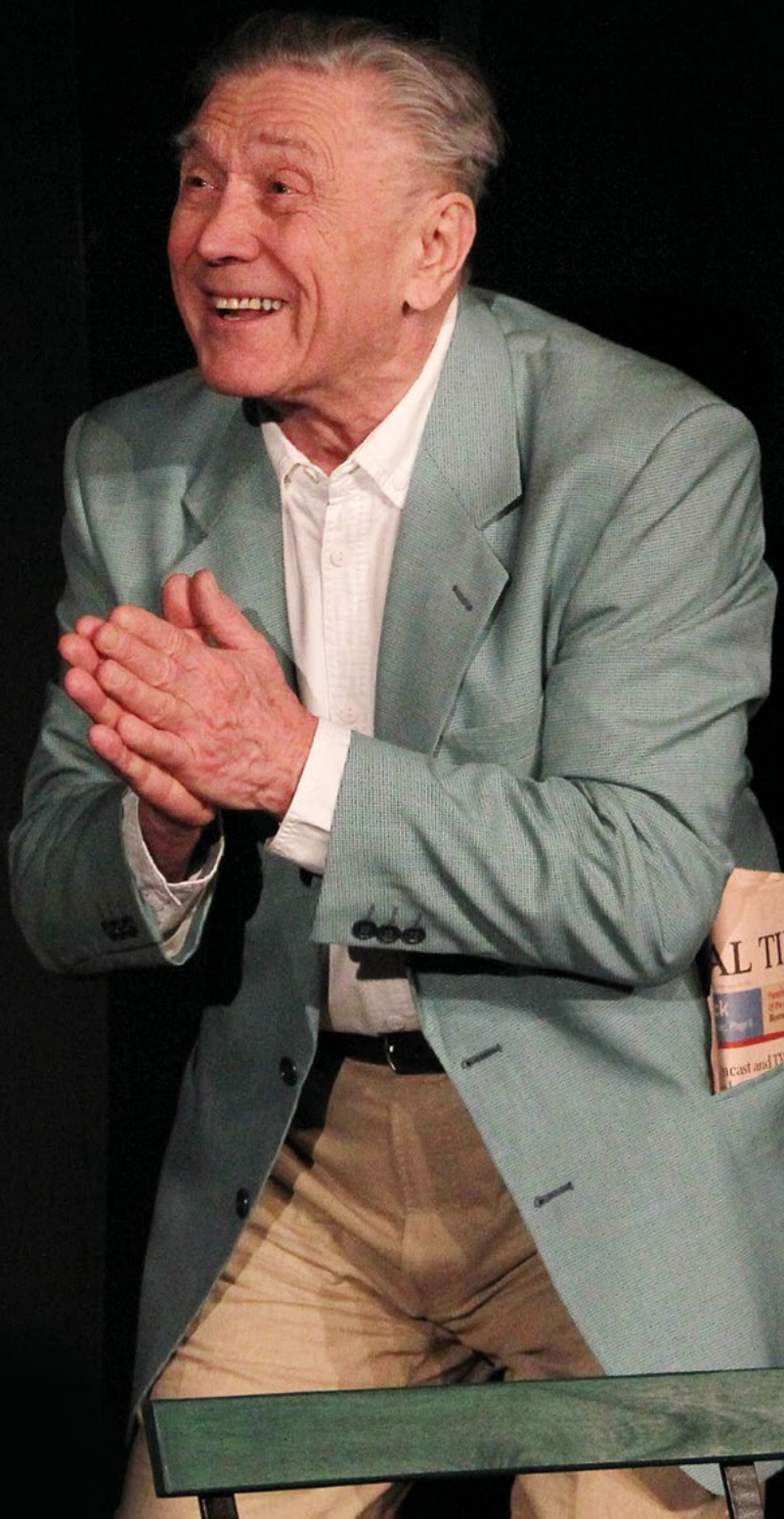
dukce HBO byla nadšená, že domluvila takovou hvězdu a odmítla debatovat o jiných variantách.

„Původně jsem zamýšlel obsadit Ralpa Richardsona a sira Johna Gielguda,“ říká Goldstein. „Richardsonovi jsem dokonce poslal scénář. Za dva týdny mi zavolal a řekl: ‚Vaše hra se mi líbí. Kdo by měl být můj protihráč?‘ – Odpověděl jsem, že zatím nikoho nemám. Chtěl jsem nejdřív vědět, jak zareaguje, když mu nabídnu roli pana Halperna. Odpověděl, že sice není židovského vyznání, ale že hrát Halperna mu bude ctí.“

Goldstein byl ve velmi nepříjemném postavení – přislíbil něco, co nemohl splnit a nic proti tomu nezmohl. HBO scénář proti jeho vůli natočila s Jackie Gleasonem a Laurencem Olivierem a Goldstein se s touto křivdou nikdy nevyrovnal. Nepřesvědčil ho ani výsledek – Olivierův Halpern je jednou z nejvýraznějších kreací hercovy pozdní kariéry. Avšak Goldstein považuje jeho výkon za otřesný. „Olivier se pokoušel o severolondýnský akcent, který byl ale překrytý současným americkým dialektem. Bylo to přišerné!“ S trochou fantazie se můžeme domnívat, že v jeho výkonu spatřoval parodii na svou vlastní osobu. Když v Londýně v roce 2008 scénář již přepsaný do divadelní podoby sám režíroval (a podle recenzí velmi úspěšně), celou svou koncepci založil na vymezení se vůči Olivierovi.

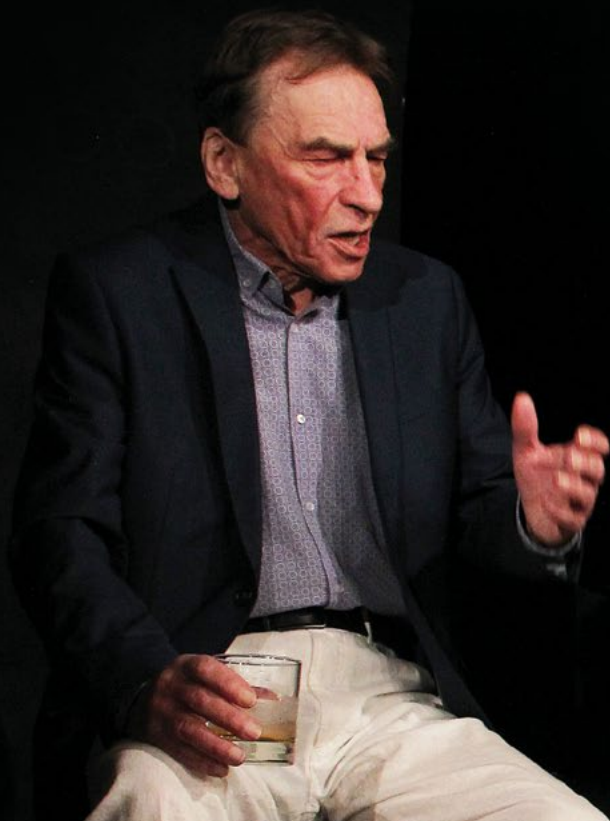
Takový spor však zastíňuje to nejdůležitější: kvalitu daného textu, který snese mnoho rozdílných hereckých interpretací a ani jedna není správná, ani jedna špatná. Může nás mrzet, že nevidíme Richardsona, ale nemrzí nás, že vidíme Oliviera. Navíc seznámení s neobsazeným Richardsonem poprvé přivedlo Goldsteina k myšlence adaptovat televizní scénář pro divadlo. Což ale udělal až na opětovný popud divadelního agenta z Izraele. Inscenace v Cameri Theatre v Tel Avivu spustila doslova lavinu dalších uvedení.

S Halpernem a Johnsonem se seznámili v Austrálii, Americe, Argentíně, Uruguayi, Brazílii, Kanadě, Francii či Rakousku. A úspěch posvětily i ceny: *Pan Halpern a pan Johnson* získal cenu za nejlepší TV Pye (1984, Velká Británie) a nejlepší hru pro kabelovou televizi (1984, USA). Úspěch je pochopitelný: her,

které originálně, s humorem a přitom bez skrupulí rozebírají celoživotní partnerství je sice poměrně dost, ale v kolika z nich jsou hlavní postavy staří muži? Jednoduchý námět podaný originálně a nápaditě je hlavní předností celého textu.

Text bychom sice mohli zařadit mezi komediální dramata, ale ani tak bychom nevystihli všechno, co v sobě skrývá. Realistický půdorys založený na setkání dvou starých mužů a odhalování doposud neznámých okolností jejich životů, které byly propleteny, aniž by to jeden z nich věděl, je pouze začátek žánrové pestrosti hry. Vždyť mnoho mikrosituací, jako například, když Johnson překvapuje tím, že ví, co má Halpern rád, je ryze komediálních a evokují umění gagu. Hra tak má díky jemnému a inteligentnímu humoru bravurní, mnohdy až groteskní nadšázku, která je jen zpečetěna zpěvem a téměř muzikálovým číslem na konci prvního dějství. Nostalgická píseň New York v paradoxní kombinaci se situací zadržování moči jedné z postav, hru posouvá až někam k vaudevillu v duchu britské tradice.

Nejde totiž o pokleslý humor, ale o přesně ten lidský rozměr, kterému se sice můžeme smát, ale děláme to jen proto, abychom neplakali. Postavy Halperna a Johnsona jsou tak umná variace na smutné groteskní klauny. A ti to klauni se s úsměvem i pláčem ptají, zda lze druhého člověka skutečně poznat v jeho celistvosti. A pokud ano, není partnerství a manželství takovému hlubokému poznání spíše na překážku?

Goldstein ve své hře popsal esenci života, která je v pravém slova smyslu tragikomická a tento svůj velkolepý počín již nikdy nepřekonal. Dokonce se na něm tak trochu zasekl. Nejdříve napsal další televizní scénář *Ann a Debbie* s obdobným tématem, tentokrát však pro dvě ženy, a posléze napsal hru, v níž vystupuje Halpernův syn. Je neuvěřitelné, jaké detaily a nechopitelné okamžiky – jako například dvě věty jednoho účetního, dokáží ovlivnit celý náš život tak moc, že o tom neustále chceme psát hry. Kdyby Halpern a Johnson chtěli, mohli by také z obyčejné věty pronesené na večírku: „Sedíte na mém místě!“ vytvořit velkolepé romány...

Z jaké věty vytvoříte svůj životní román Vy?

Připravil Pavel Ondruch

FRANTIŠEK NĚMEC

O Ungeltu:

„Máte rádi dobré, vybrané jídlo, rádi mlsáte?
Pozvání do Ungeltu, to je pozvání k bohatému stolu
s vybranými lahůdkami dramatické literatury.
Divíte se, že neodolám?“

O Petru Kostkovi:

„Petrova energie je, zdá se, nevyčerpatelná. Někdy si
připadám jako nenasytná pijavice, co nebaží po krvi,
ale živí se jeho životadárnou dobrou náladou a chutí
hrát a hrát dobré divadlo. Díky, Petře.“

O Ladislavu Smočkovi:

„Radost a pýcha. Otevřená duše a mysl. Pokora
a vděčnost. Jistota a pochyby. Touha a naplnění.
S hrdostí mohu říci: Pracuji s panem Smočkem.“

PETR KOSTKA

O Ungeltu:

„Divadlo Ungelt je mé nejmilejší divadlo.
Bydlím za rohem.“

O Františku Němcovi:

„František je pořád můj Hamlet a já jeho Horácio.
Co dodat?“

O Ladislavu Smočkovi:

„Režisér Smoček mi vidí do mozku.
To je pro herce to nejdůležitější.“

LADISLAV SMOČEK

O hře *Pan Halpern a pan Johnson*:

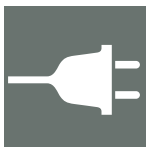
„Co se týče hry *Pan Halpern a pan Johnson*, není třeba žádných objevených slov. Ba skoro žádných slov. Milostný trojúhelník a jeho následky – silné pociťování mileneckého ponížení neprožíval v životě, alespoň krátce, jen málokdo z těch, kdo bude setkání dvou pánů na Manhattanu v parku, poblíž Time Square, přihlížet. Autor hry park vyloženě nespecifikuje, tak jsem pánům smluvil schůzku v mně milém Bryant Parku já, jelikož věřím, že pan Johnson navrhl setkání s panem Halpernem právě tam, protože tam (jak věřím) aspoň občas se svou láskou chodil.“

O Františku Němcovi a Petru Kostkovi:

„Měl jsem tu čest ‚potkat‘ se s Františkem čtyřikrát v Národním a třikrát zde v Ungeltu, s Petrem o malinko později, čtyřikrát na Vinohradech a dvakrát zde, oba vždy ve stěžejních rolích. A jelikož v zmíněných divadlech šlo vždy o moje hostování, vypovídá to maximálně o naprostém opakovaném porozumění mezi námi, o vskutku kamarádských vztazích. A právě v této hře a v tomto divadle oba skvělí pánové Kostka a Němec již podruhé hrají spolu a tentokrát sami dva; v *Ledňáčkovi* ještě září spolu s nimi na tomto jevišti Alenka Vránová. I tentokrát jsem s oběma zažíval, dá se říci, vrcholné souznění a požitek, jaký režisér může zažít. S jakou zralou chápavostí se oba postupně zmocnili svých postav a dovedli je snad na tu nejvyšší úroveň. Ta čest spoluvytvářet s nimi to, co dnes uvidíte, patří k mým nejsilnějším momentům u divadla.“

O Ungeltu:

„V Ungeltu mohu uplatnit stoprocentně stejný přístup ke zkoušení inscenace jako v domovském ‚Činoheráku‘, takže za ta dlouhá léta Ungelt znamená pro mě vlastně můj druhý divadelní domov. Už první setkání s touto scénou, s Alenkou Vránovou a Ondrou Vetchým (tedy kolegou z Činoherního klubu) ve hře *Bouřlivé jaro*, je pro mne nezapomenutelné. A vůbec: za ta léta při devíti inscenacích jsem zde zažil pouze přátelství, vstřícnost, ochotu a pohodu nejen s herci, ale doslova se všemi: od principála až po ty, co vytvářejí světla a zvuky. Je to hřejivé vědomí usilovat o něco v takovém, nebojím se říci, ideálním prostředí.“

JSME ELEKTRINA

JSME PLYN

JSME TEPLLO

JSME MOBIL

JSME LIDÉ

SKUPINA ČEZ

JSME S VÁMI

V Divadle Ungelt můžete v sezóně 2019/2020 dále vidět

4000 DNŮ

PETER QUILTER, matka, syn a jeho partner vzpomínají na uplynulých jedenáct let. Každý z nich si je ale pamatuje jinak. Do jaké míry utváří paměť naši osobnost? V dramatickém příběhu napsaném s anglickou lehkostí a humorem hrají Hana Maciuchová, Ondřej Novák a Petr Stach. Režie Pavel Ondruch.

DEŠTIVÉ DNY

KEITH HUFF, americké drama je hrou o síle přátelství a zároveň kriminálním příběhem. Drsní chlapíci Denny a Joey jsou přáteli od dětství, které oba strávili na chicagském předměstí. Dnes jsou parťáky u chicagské policie. Hrají Richard Krajčo a David Švehlík. Režie Janusz Klimsza.

HOUSLE

DAN MCCORMICK, doposud se oba bratři protloukali newyorskými ulicemi jen těžko. Všechno se ale může změnit. Zlodějčkovské komediální drama o dvou bratřích a jejich rodinném příteli, kde naděje na lepší život odhalí pohnutou rodinnou minulost i sílu charakterů. Hrají Milan Hein, Jiří Langmajer a Pavel Liška. Režie Ladislav Smoček

JAK ZABÍT KOMIKA

OWEN MCCAFFERTY, být komikem je posláním. Pokušení úspěchu a slávy je však příliš silné. Více smíchu, více potlesku, více peněz a z chytrého humoru je podbízivá šmíra. Komediální drama nabité stand-up výstupy, které mapují umělcovu trnitou cestu vzhůru – a i jeho pád. Hrají Marek Daniel, Kristýna Frejová, Ladislav Hampel nebo Václav Vašák. Režie Martina Krátká.

MISS DIETRICH LITUJE

GAIL LOUW, matka a dcera. Regina Rázlová jako MARLENE DIETRICH a Simona Postlerová jako MARIA RIVA ve strhujícím rodinném souboji. Láska a sebeláska. Zlatý prach slávy a neúprosný čas. Věčná bitva s minulostí. Kdo zvítězí? Režie Radovan Lipus.

PAN HALPERN A PAN JOHNSON

LIONEL GOLDSTEIN, anglická tragikomedie. U hrobu paní Florence se setkají dva staří muži, pan Halpern a pan Johnson. Hra měla světovou premiéru v Londýně a svou poslední roli v životě si v ní zahrál Sir Laurence Olivier. Divadlo Ungelt ji uvádí s Petrem Kostkou a Františkem Němcem. Režie Ladislav Smoček.

PARDÁL

FELIX MITTERER, stará žena autem srazí zapomnětlivého muže, který je tolik podobný jejímu zesnulému manželovi. Je už opravdu nesvéprávná, jak říká její synovec? Anebo je všechno úplně jinak? Napínavá tragikomedie, v níž se skutečnost skládá do nečekaných a dojemných obrazců nesmrtelné lásky. Hrají Carmen Mayerová, František Němec a Ondřej Novák. Režie Ladislav Smoček.

PŘÍTELKYNĚ

JEN SILVERMAN, „rozvedená padesátnice hledá spolubydlící ve stejném věku – čistotnou, spolehlivou nekuřačku. Zn: Klidný podzim života.“ Robyn je sice také padesátnice, jinak ale nesplňuje ani jeden ze zmíněných požadavků. Přesto se nakonec ukáže, že tahle ulitlá spolubydlící je pro Sharon tou nejlepší volbou. Dojemná komedie

současné americké dramatičky, v níž se usedlá domácnost kdesi v zapadákově otřeše v základech. Hrají Alena Mihulová a Jitka Smutná. Režie Tereza Karpianus.

ROZPRAVY MILANA HEINA

Talk-show, ve které spolu rozprávějí principál našeho divadla Milan Hein a jeho dva pokaždé jiní herečtí kolegové. Pořad natáčí Český rozhlas Dvojka.

SKLENĚNÝ STROP

DAVID HARE, dva rozdílné světy, dva nesmiřitelné přístupy k životu a jeden společný pocit viny, kterého se nejde zbavit. Fascinující střet dvou silných osobností, které se nedokáží přestat milovat, ačkoli je všechno proti. Hrají Tatiana Vilhelmová, Jiří Langmajer, Vincent Navrátil nebo Vladimír Pokorný. Režie Vít Vencel.

SKOŘÁPKA

MARCIN SZCZYGIELSKI, v zapadlé knihovně se schází nesourodá dvojice. Zakřiknutá knihovnice a suverénní zlatokopka. Co přinese toto setkání? Komédie o nečekaném přátelství a cestě ke svobodě. Hrají Alena Mihulová a Petra Nesvačilová. Režie Pavel Ondruch.

TANEČNÍ HODINY

MARK ST. GERMAIN, jak naučit tančit autistického profesora, který nemá rád doteky? Stačí ho poslat k profesionální tanečnici. Co na tom, že má nohu v ortéze a sotva chodí... Romantická komedie o sblížení dvou samotářů, jejichž silná vůle možná překoná i neprekonatelné. Hrají Miroslav Táborský a Petra Nesvačilová. Režie Pavel Ondruch.

TO MÁM ALE KLIKU

ROBERT CAISLEY, čtyřicetileté Sáre se nic nedaří. Vůbec nic. Naštěstí si ale na své neštěstí už zvykla. A zvykla si i na to, že kvůli němu nemůže mít jiný vztah než se svým majetnickým otcem. Dokud se neobjeví muž, který se rozhodne kletbu zlomit... Magicko-realistická komedie o lásce, která dokáže čarovat. Hrají František Němec, Klára Sedláčková Olťová, Ladislav Hampl, Zdeněk Dušek nebo Jindřich Hrdý. Režie Janusz Klimsza.

TRHNI SI, OTČE!

PETER QUILTER, mít dospívajícího potomka není jen tak. Zvláště když jeho záliba v nočním životě překročí únosnou míru. Zoufalému otci tak nezbyvá než zavolat na pomoc sestru a zkusit svého syna zachránit. Jak? Léčba šokem snad zabere... Bláznivá komedie, kterou světoznámý dramatik napsal přímo pro Divadlo Ungelt! Hrají Bára Štěpánová, Petr Stach a Vincent Navrátil. Režie Pavel Ondruch.

ZPÍVÁ A VYPRÁVÍ SOŇA ČERVENÁ

Unikátní písňový recitál Soni Červené za doprovodu pianisty Karla Košárka, v němž mimo jiné zazní skladby Bohuslava Martinů, Jiřího Červeného a dalších.

LETNÍ SCÉNA DIVADLA UNGELT

KDOKOLI MŮŽE DĚLAT COKOLI

BETTY MACDONADLOVÁ, VĚRA MAŠKOVÁ, jak si nezoufat, když kolem vás zuří hospodářská krize, vy nemáte žádnou kvalifikaci, zato povinnost uživit dvě děti? Stačí stejně jako Betty MacDonaldová mít podnikavou sestru, svéráznou maminku, milující rodinu a uvěřit, že když jde do tuhého, může opravdu kdokoli dělat cokoli. Dramatizaci unikátního humoristického románu, v němž si autorka dokáže dělat legraci z věcí víc než těžkých, uvádíme ve světové divadelní premiéře. Hrají Jitka Smutná, Tereza Kostková, Máša Málková, Eva Josefíková, Jiří Hána a Jaromír Nosek. Režie Peter Gábor. Tuto inscenaci hrajeme jen na Letní scéně a na zájezdech.

Dárci židli

Zlata ADAMOVSÁ
Prof. Dadja ALTENBURG-
KOHL & Daniel PEŠTA
Jitka ASTEROVÁ
Norbert AUERBACH
Jiří BARTOŠKA
Prof. MUDr. Vladimír
BENEŠ, DrSc.
Martin BEZOUŠKA
Lucie BÍLÁ
Ing. Michal BORGES
Jana BREJCHOVÁ
Tereza BRODSKÁ
Hana BUREŠOVÁ
Zuzana BYDŽOVSKÁ
a Miroslav ETZLER
Věra ČÁSLAVSKÁ
Soňa ČERVENÁ
Aleš CIBULKA
Vilma CIBULKOVÁ
Jitka ČVANČAROVÁ
Martina DELIŠOVÁ
Magdalena DIETLOVÁ a Dr.
Milan SLÁDEK
Michal DOČEKAL
Zeno DOSTÁL
Jaromír DULAVA
Josef DVOŘÁK
Helena DVOŘÁKOVÁ
Kateřina DVOŘÁKOVÁ
Tatiana DYKOVÁ
Monika ELŠÍKOVÁ
Fero FENIČ
Ladislav FIALKA
Květa FIALOVÁ
pes FILIP
Ing. Jan FISCHER CSc.
Jefim FIŠTEJN
MUDr. Alfred GEBHARD
Václav HAUPT
Dagmar a Václav HAVLOVI
Bohumila a Walter
HEINOVI
Šárka HEJNOVÁ
Hana a Karel
HEŘMÁNKOVI
Ljuba HERMANOVÁ
MUDr. Radkin HONZÁK
Prof. MUDr. Cyril HÖSCHL,
DrSc., FRCPsych.
PhDr. Slavomil HUBÁLEK
Eva a Václav HUDEČKOVI
František HUSÁK
Vítězslav JANDÁK
Nina JIRÁNKOVÁ
MUDr. Milan JIRÁSEK
PhDr. Vladimír JURAČKA
Adam JUNEK
Jiří JUST
Jan KANZELSBERGER

Ivan KLÁNSKÝ
Dušan KLEIN
Milan KŇAŽKO
KOOPERATIVA
POJIŠŤOVNA, a.s., Vienna
Insurance Group
Miloš KOPECKÝ
Petr KOSTKA
Ing. Martin KRAFL
Richard KRAJČO
JUDr. Tomáš KRAUS
Pavel KRÍŽ
Vendula KRÍŽOVÁ
Marta KUBIŠOVÁ
MUDr. Roman KUFA
Jiří LÁBUS
Mgr. Dalibor LACINA
Jiří LANGMAJER
Pavel LIŠKA
Radovan LUKAVSKÝ
Hana MACIUCHOVÁ
Jana MALÁ
Dana a Petr MALÁSKOVI
JUDr. Hana MARVANOVÁ
Alena MIHULOVÁ
Carmen MAYEROVÁ
Zuzana a Matěj MINÁČOVI
Jitka MOLAVCOVÁ
Otakar MOTEJL
Petr MOTLOCH
Kamila MOUČKOVÁ
Ladislav MRKVIČKA
Jiří MUCHA
Světлана NÁLEPKOVÁ
Vincent NAVRÁTIL
Václav NECKÁŘ
Luděk NEKUDA
Jitka NĚMCOVÁ
František NĚMEC
Petra NESVAČILOVÁ
prof. MUDr. Petr NEUŽIL,
CSc. FESC
Mathilde NOSTITZ
Ondřej NOVÁK
Pavel ONDRUCH
Ota ORNEST
Igor OROZOVIČ
Jeňýk PACÁK
Prof. MUDr. Pavel PAFKO,
DrSc.
Irena PAVLÁSKOVÁ
Halina PAWLOWSKÁ
Mgr. Robert PERGL
Libor PEŠEK
Prof. MUDr. Jan PIRK,
DrSc.
Jindřich POLÁK
Viktor POLESNÝ
Simona POSTLEROVÁ
Václav POSTRÁNECKÝ

Chantal POULLAIN
Michal PROKOP
Vlasta PRŮCHOVÁ-
HAMMEROVÁ
Regina RÁZLOVÁ
Vlastimil RIEDL
Pražská realitní kancelář
ROYAL – Ing. Jaroslav
Košťál
Linda RYBOVÁ
RYOR, a.s.
Alena SCHÄFEROVÁ
Jiří SCHMITZER
Jan a Libuše
SCHNEIDEROVI
Vladimír a Petr SÍSOVI
Jan SKALICKÝ
Marta SKARLANDTOVÁ
Tomáš SLÁMA
Petr SLAVÍK
Ladislav SMOČEK
Olga SOMMEROVÁ &
Olga ŠPÁTOVÁ
Petr STACH
Jiří STACH
Simona STAŠOVÁ
Petr ŠTĚPÁNEK
Lucie ŠTĚPÁNKOVÁ
Jana ŠTĚPÁNKOVÁ
Karel ŠTOLBA
Jiří SUCHÝ
David ŠVEHLÍK
Jiří SVOBODA
Bára ŠTĚPÁNOVÁ
Libuše ŠVORMOVÁ
Dana SYSLOVÁ
Jan TEPLÝ
Pavel TIGRID
TON a.s.
TRICO
Vilém UDATNÝ
Milan UHDE
Eva URBANOVÁ
Marta VANČUROVÁ
Petra a Josef
VAVROUŠKOVI
Vít VENCL
Ondřej VETCHÝ
Pavel VĚTROVEC
Oldřich VÍZNER
Alena VRÁNOVÁ
Pavel VRBA
Petr WEIGL
prof. PhDr. Petr WEISS
Anna WETLINSKÁ
Jan a Zuzana WIENEROVI
Valérie ZAWADSKÁ
Zdeněk ZDENĚK
Stanislav ZINDULKA

Ungelt

Původně areál odpočinku pro kupce. V areálu se vybíral poplatek (clo), zvaný ungelt. Odtud dnešní název areálu. Kromě celnice tady kupci měli dvůr, špitál a kostel. Po obvodu dvora, který sloužil jako tržiště, vyrůstaly nejstarší románské domy. Základy tohoto domu, rovněž v románském slohu, pocházejí z 11. století a jsou k vidění v klubu divadla. Celý dům, včetně prostor, které byly zrekonstruovány na divadlo, tu stojí od 14. století.

Soukromé Divadlo Ungelt bylo slavnostně otevřeno 2. října 1995 panem Milošem Kopeckým, který divadlu daroval své oblíbené otáčivé křeslo. To se nachází v divadelním klubu v unikátním společenství dalších křesel a židlí - darů od sponzorů a známých osobností českého veřejného života, příznivců divadla.

KAMENNÁ SCÉNA | LETNÍ SCÉNA

Zakladatel a ředitel **Milan Hein**

Jednatel **Martin Šimek**

Umělecký šéf **Pavel Ondruch**

Provozní šéf **Jiří Pritz**

Vedoucí umělecko-technického provozu **Radek Svoboda**

Tiskový mluvčí, marketing **Josef Kubáník**

Spolupracovníci divadla **Kateřina Šimková, Marie Krbová,**

Tomáš Dvořan, David Zelinka, Ondřej Sýkora, Silvie

Janáková, Martina Kšířová, Iveta Pažoutová, Kristýna

Kočová, Václav Bláha, Petr Holata a Tomáš Marvan.

Divadlo Ungelt, Malá Štupartská 1, Praha 1

Letní scéna Divadla Ungelt, Nový Svět,

Praha 1 – Hradčany

www.divadlounge.cz

Vydalo **DIVADLO UNGELT** s.r.o.,

Nový Svět 78/5, Praha 1 – Hradčany

dotisk programu v únoru 2020 / Sezóna 2019-2020

Program připravili Pavel Ondruch, Milan Hein,

Linda Skarlandtová

Foto Marie Krbová

Grafická úprava Marcel Brna